

Han løftede en sammenrullet Hundesvøbe, som han havde holdt skjult bag Ryggen.

„Er du gal? Er du forrykt? Vil du øjeblikkelig gaa din Vej! Eller jeg ringer paa Pigerne!“

„Det vilde have til Følge, at du kom paa Porten lige med det samme. Jeg haaber, du nu forstaar, at det er Alvor denne Gang!“

Han gik ind til sig selv. Fru Vilhelmine foer hen og laasede Døren. — „Pjalt!“ slyngede hun efter ham og slog en høj, tøset Latter op.

Jægermesteren foer sammen.

En pludselig Ængstelse betog ham og gjorde ham raadvild. Morede hun sig virkelig over ham? Fandt hun ham komisk? ... Pludselig besvarede han Latteren med en Fløjten. Midt i sin Ophidselse og vanvittige Forelskelse gik han omkring i Kammeret og fløjtede i vilden Sky Melodien til: „Her har vi den igen, den gamle Vagt-parade!“ —

Et Kvarterstid efter var Ægteparret og Gæsterne paa Vej til Follebro.

III.

Jytte sad hos sin Fætter paa Kuskesædet, Fru Bertha og Frøken Søholm paa det bageste Sæde med Ryggen til dem. Fru Vilhelmine og Hr. Frandsen fulgte til Hest hver paa sin Side af Vognen.

Hr. Frandsen red en glasøjet Hoppe med Svanehals og en lille vims Halestump. Han havde flere Gange holdt